

Xavier Múrcia

Cantant i guitarrista. No hi ha mandoles ni violes de roda, només una formació clàssica de rock i l'essència de les cançons. Fa 20 anys que és en el món de la música, i a Múrcia li calia retornar a les guitarres enrogallades. Així és com afronta la presentació del seu primer disc en solitari, i com el farà rodar per Catalunya en una gira que ha arrencat a Girona.

«El públic passa d'etiquetes: sap què li agrada i què no»

Marta Pallarès
GIRONA

■ Després de voltar durant anys pel món de la música tradicional en formacions com Tralla o Mirna, Xavier Múrcia ha decidit tornar als orígens. I són, com en tants d'altres casos, en les bateries, els baixos i les guitarres. Així és com ha presentat el seu primer treball en solitari, *Electrocançó*, que ha presentat a La Planeta: afirma que «per conèixer els límits no hi ha més remei que arribar-se a la frontera i treure el cap per la finestra». I tot i que no renega de la música tradicional que li és la base, no potamagar la satisfacció que li ha proporcionat electrificar-se de nou.

■ El títol del disc, *Electrocançó*, és ja tota una declaració d'intencions...

■ Sí, és una pista del que s'hi pot trobar. Jo no vull renegar de la meua essència, que és treballar amb les cançons, però sí que hi he volgut introduir elements electrificats.

■ I per què precisament ara, quan ja fa 20 anys que està en aquest món?

■ No ha estat un plantejament a priori, sinó més aviat un procés. Arriba un moment en el qual decideixes que vols canviar una mica de registre, i com deies fa vint anys que estic dins la música tradicional i d'autor. Així que partint

de la música de text, com no podia ser d'altra manera, tenia ganes de tornar als meus orígens, que són el rock. Imagino que de fet així com comença gairebé tothom quan tens 20 anys, i ara les circumstàncies ho han permès.

■ Les circumstàncies, i una bona colla d'amics.

■ Sí, però ha sigut força casual. El primer contacte es va establir amb l'Albert Serra, el baixista, amb qui havia col·laborat anteriorment. Després va venir en Xarli (Oliver) a la bateria i finalment s'hi va apuntar en Lluís (Figueras), fins a aconseguir una clàssica formació de rock. He gravat amb el meu tècnic habitual i he comptat amb la producció d'en Marcel Caselles, en qui confio molt, així que tot el treball ha estat molt fàcil.

■ La producció s'ha encaminat a aconseguir un so força semblant als directes...

■ En Marcel ha estat molt respectuós amb la feina feta al local d'assaig, i és cert que s'ha centrat molt a intentar mantenir a la gravació la força que volem transmetre sobre l'escenari. M'ha servit de molt comptar amb ell a la producció, per tenir algú amb les orelles fresques i netes i que ens aportés elements externs!

■ Ha dit que amb *Electrocançó* no pretén innovar ni fusionar res, només satisfer una necessitat.

■ El missatge de la frase, el més important, és aquesta segona part. Tenia moltes ganes de fer-ho, per-

«Portava anys amb Mirna, en un tàndem i buscant consens, i ara volia fer un treball personal, sense límits»

«M'he sentit molt còmode tornant al rock i vull seguir fent-ne, però sense renunciar mai a la música tradicional»

què feia molts anys que estava amb el projecte professional de Mirna, on a causa de formar part d'un tàndem sempre busques el consens. Ara però volia un treball molt personal, sense estar limitat per cap factor, i ho he aconseguit amb aquest disc. Hi preval l'honestat per damunt de qualsevol altra cosa, i si aconseguixo concerts fantàstic, i si no també. Bé, per ser sincers voldria tocar força perquè la vanitat de l'artista és quelcom lamentable (riu), però de debò que amb el sol fet d'haver gravat el disc em sento molt satisfet.

■ Com combinarà ara la música tradicional i la tornada al rock?

■ Tot està per fer i la veritat és que encara no m'ho he plantejat gaire. La presentació a La Planeta per mi ja ha estat tot un èxit, com la gravació en si mateixa, així que si la cosa es queda aquí no em sabrà greu. Però segurament tindrè ganes de continuar fent aquesta mú-

Xavier Múrcia enceta ara la seva gira de presentació d'«Electrocançó».

sica, i m'hi sento molt còmode. Si puc continuar-hi perfecte, i si em centro en la música tradicional que és la meua base, també em satisfarà.

■ Creu que els seus seguidors de Tralla o Mirna també compraran aquest disc?

■ Francament, no ho sé. Fa molts anys que em dedico a la música i m'he adonat que a vegades els artistes creiem que hem fet un trencament molt potent o una evolució molt gran amb determinats treballs, però llavors t'adones que la gent no ho veu de la mateixa manera. Això vol dir que encara agrades als que sempre t'han seguit, i de fet a la presentació de disques van venir moltes persones que em segueixen des de sempre.

Potser a la primera escoltada han quedat sobtats, però quan ja ho han fet tres o quatre vegades els ha agradat. Crec que el públic està per damunt d'etiquetes, simplement sap què els agrada i què no. Sovint som més els artistes qui encasellem les nostres obres.

■ Com afronta la gira que se li presenta?

■ Serà semblant al concert de La Planeta, és a dir, una presentació estricta del disc... no tinc més temes per presentar (riu). Els arranjaments estan fets per tal de poder portar fàcilment les cançons a l'escenari, així que bàsicament qui vingui escoltarà el disc. I a poc a poc ja veurem si afegim nous temes; ara el que cal és començar a moure aquest treball.